

Sygn. akt V CSK 181/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z wniosku W. L.
przy uczestnictwie Gminy M.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 1 czerwca 2016 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
odstępuje od obciążenia wnioskodawczynie kosztami
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni wniosła o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości położonej w G. gmina M., dla której Sąd Rejonowy prowadzi księgę wieczystą o numerze [...], obejmującą działki o numerach ewidencyjnych [...]/2 i [...]/3.

Postanowieniem z dnia 28 września 2015 r. Sąd Rejonowy w L. oddalił wniosek o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości położonej w G. nr [...], stanowiącej działkę zabudowaną [...]/2, której właścicielem jest uczestnik postępowania Gmina M..

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w L. oddalił apelację uczestniczki.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem powódki, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, sprowadzające się do odpowiedzi na pytanie: „czy w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości dopuszczalna jest apelacja od postanowienia sądu pierwszej instancji, którego uzasadnienie nie zawiera żadnych motywów w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie części nieruchomości gruntowej, której dotyczył wniosek o stwierdzenie zasiedzenia?”.

Postanowieniem z dnia 24 października 2016 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skargę kasacyjną wnioskodawczyni w części dotyczącej działki nr [...]/3, przyjmując, że wobec braku orzeczenia Sądu Okręgowego w przedmiocie wniosku o jej zasiedzenie niedopuszczalne było objęcie zakresem zaskarżenia skargi kasacyjnej orzeczenia nieistniejącego.

Postanowieniem z dnia z dnia 10 lutego 2017 r., V CZ 96/16, nie publ. Sąd Najwyższy oddalił zażalenie wnioskodawczyni na ww. postanowienie z dnia 24 października 2016 r., wskazując, że skarga kasacyjna w części dotyczącej działki nr [...]/3 jest niedopuszczalna jako wniesiona od nieistniejącego orzeczenia Sądu drugiej instancji. U podstaw takiego rozstrzygnięcia legło stwierdzenie, że skarżąca nie wniosła apelacji od rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego

w przedmiocie działki nr [...]/3 i z tego względu kwestia ta nie była objęta kontrolą i rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinien odpowiednio sformułować zagadnienie prawne, wskazać przepisy prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz świadczącą o istotności tego zagadnienia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, Nr 1, poz. 11; z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, nie publ.; z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, nie publ.). Zagadnienie jest istotne, jeżeli jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla ukierunkowania praktyki sądowej i rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2012 r., II CSK 180/12, nie publ. oraz z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, nie publ.), wywołuje poważne wątpliwości, a zarazem nie było dotychczas rozstrzygnięte w judykaturze albo dotychczasowe orzecznictwo wymaga zmiany (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2016 r., II CSK 94/16, nie publ.).

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżąca nie wykazała powyższych okoliczności.

Zagadnienia prawnego sformułowanego w skardze nie można uznać za istotne przede wszystkim dlatego, że nie budzi wątpliwości, iż w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości dopuszczalna jest apelacja od postanowienia sądu pierwszej instancji, którego uzasadnienie nie zawiera żadnych motywów w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie części nieruchomości gruntowej, której dotyczył wniosek o stwierdzenie zasiedzenia. Zamieszczona w skardze kasacyjnej wzmianka o braku jednolitego stanowiska judykatury w tym zakresie jest całkowicie gołosłowna. Co więcej, przedstawione zagadnienie nie jest istotne dla oceny rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Okręgowy, ponieważ o braku stanowiska tego Sądu w kwestii zasiedzenia działki nr [...]/3 zadecydowało –

na co zwrócił już uwagę Sąd Najwyższy w wydanym w sprawie postanowieniu z dnia 10 lutego 2017 r., V CZ 96/16, nie publ. - przede wszystkim to, że skarżąca nie wniosła w tym zakresie apelacji. Jedynie dodatkowo Sąd Okręgowy stwierdził, że wobec braku rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego o wniosku o stwierdzenie zasiedzenia działki nr [...] /3 niemożliwe byłoby rozpoznanie apelacji w tym zakresie, „nawet gdyby apelacja dotyczyła również działki [...] /3”.

Zważywszy ponadto, że w sprawie nie wystąpiły przesłanki nieważności postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Z uwagi na szczególnie trudną sytuację majątkową i życiową wnioskodawczyni, Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył jej kosztami postępowania kasacyjnego.

[aw]

jw